

Intenzivní okénko s *Petrem Ošťádalem*

Česká asociace
akutní kardiologie

Prof. MUDr. Petr Ošťádal, Ph.D., FESC se narodil 6. června 1972 v Praze. Vystudoval 2. lékařskou fakultu UK v Praze. V roce 2001 dokončil doktorský program Ph.D., habilitoval v roce 2006 a v roce 2020 byl jmenován profesorem. Svou klinickou praxi započal ve FN v Motole v roce 1996, přes FN Královské Vinohrady se dostal do Nemocnice Na Homolce, kde od roku 2008 působí jako vedoucí Oddělení akutní kardiologie. Od roku 2020 je také předsedou České asociace akutní kardiologie.

1) Dosáhl jsi toho v kardiologické kariéře hodně, stal jsi se profesorem, vedoucím oddělení, předsedou ČAAK. Máš ještě nějaké další cíle, nebo sny, kterých bys chtěl v budoucnu dosáhnout?

To, co zmiňuješ jsou jistě věci důležité a v životopise vypadají dobře. Nicméně za mnohem důležitější pokládám každodenní klinickou práci, hledání nevhodnějších řešení, i těch nejsložitějších rébusů u nemocných v kritickém stavu a s pomocí optimálních léčebných intervencí pomáhat těmto pacientům. To je to, co mě v práci zatím pořád opravdu baví, a to je to, v čem bych chtěl být dobrý.

2) Ve své vědecké činnosti se dlouhá léta zaměřuješ na témata kardiogenního šoku, resuscitační péče či mechanických srdečních podpor. Kdybys měl vybrat jednu svou práci, kterou považuješ za tu vůbec nejdůležitější, která by to byla a proč?

Nevyberu si ani práci nejcitovanější, ani práci otištěnou v nejlepším časopise. Pokud mám zvolit jednu, pak by to asi byla experimentální práce na zvířecím modelu, která ukazuje že extrakorporální membránová oxygenace (ECMO) může mít negativní vliv na poškozenou levou komoru a dále zhoršovat její funkci. Jasná otázka, krásná patofyziologie a jasný závěr s přímým dopadem na klinickou praxi...

3) Kdo byl tvůj nejdůležitější mentor, na kterého rád vzpomínáš a jak bys doporučil začínajícím lékařům dobrého mentora najít?

Zmínil bych prof. J. Šterzla, který mě zasvětil do tajů vědecké práce, a Dr. D. Alana, pod jehož vedením jsem absolvoval první krůčky v akutní a intenzivní kardiologii. Oba dva jsem poznal ještě za studií, kdy jsem nad rámec povinné výuky navštěvoval Mikrobiologický ústav AVČR a koronární jednotku Interní kliniky FN v Motole. Můj návod je proto směřován spíše ke studentům medicíny než mladým lékařům. Zájem o obor ještě za studií totiž umožňuje nezávazně nahlédnout na různá pracoviště a poznat osobnosti, které byste chtěli v budoucnu následovat.

4) Jaké jsou podle tebe nejdůležitější osobnostní atributy a co bys všeobecně doporučil všem mladým kolegům k tomu, aby se v budoucnu stali dobrými a respektovanými lékaři?

Každý má trochu jiné nastavení. Pro mě je nejcennější slušnost, dobrá nálada a schopnost zachovat klid a rozvahu i ve vypjatých situacích. V kolektivu takových lidí jsem rád a v takovém kolektivu podle mého názoru lze dosáhnout nejvyššího pracovního výkonu a nejlepších výsledků.

5) Všem je nám jasné, že jsi mimořádně vytižený člověk, klinická a vědecká práce dá zabrat. Přesto máš jistě nějaké koníčky, kterým se ve svém volném čase věnuješ. Které to jsou?

Mám rád sport, hrával jsem výkonnostně volejbal, ale teď se už pouze rekreačně věnuju především cyklistice, tenisu či běhu, ale nepohrdnu ani jinými aktivitami...

